

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 1. december 2005

om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen

(CON/ 2005/51)

(2005/C 316/11)

Den 10. november 2005 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et »forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen« (KOM (2005) 357 endelig ⁽¹⁾) (i det følgende benævnt »forordningsforslaget«). ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 123, stk. 4, tredje punktum, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som er grundlaget for forordningsforslaget. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

1. Generelle bemærkninger

1.1. Forordningsforslagets formål er at etablere et hensigtsmæssigt retsgrundlag for den fremtidige indførelse af euroen i de medlemsstater, som endnu ikke har indført euroen (i det følgende benævnt »de ikke-deltagende medlemsstater«). Disse medlemsstater har en betydelig interesse i at sikre, at der vedtages et solidt fællesskabsretligt grundlag i god tid forinden deres overgang til euroen af hensyn til at lette og give god til de nationale lovgivningsmæssige og praktiske forberedelser til indførelsen af euroen. EU i almindelighed og de medlemstater, som allerede har indført euroen (i det følgende benævnt »deltagende medlemsstater«) har ligeledes en betydelig interesse i at sikre, at enhver fremtidig udvidelse af euroområdet gennemføres på samme smidige og succesfulde måde, som det var tilfældet for de oprindelige elleve deltagende medlemsstater og Grækenland således, at udvidelsen af euroområdet får en positiv indvirkning. Det er ECB's klare opfattelse, at den succesfulde indførelse af euroen i de eksisterende deltagende medlemsstater spillede en hovedrolle ved opbygningen af euroens troværdighed, såvel inden for EU som i en videre international sammenhæng.

2. Særlige bemærkninger

2.1. *Fastlæggelse af tre scenarier for indførelse af euroen*

2.1.1. Der henvises til, at Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽²⁾, som var grundlaget for indførelse af euroen i de oprindelige elleve

deltagende medlemsstater og Grækenland, byggede på den model, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet i Madrid 1995 (i det følgende benævnt »Madrid-scenariet«). Madrid-scenariet indførte mulighed for en overgangsperiode mellem indførelsen af euroen som papirpenge og indførelsen af eurosedler og -mønter, og er grundlaget for reglerne for indførelse af euroen som er indeholdt i forordning (EF) nr. 974/98. For en fremtidig indførelse af euro har nogle praktiske forhold ændret sig fundamentalt siden den første overgang, som begyndte den 1. januar 1999. Først og fremmest er eurosedler tilgængelige overalt inden for euroområdet og i hele EU, hvilket afføder behov for supplerende overgangsscenarier i forhold til Madrid-scenariet.

2.1.2. Efter forordningsforslaget giver Rådet medlemsstaterne tilladelse til at følge ét af tre forskellige overgangsscenarier: (a) en overgangsperiode af Madrid-typen, dvs. en periode i hvilken euroen kun legalt vil eksistere som papirvaluta, medens eurosedler og -mønter, uanset om de privat er tilgængelige og benyttede, ikke officielt bliver anerkendt som havende status som indenlandsk lovligt betalingsmiddel, (b) et »big bang« scenario, dvs. med overgang til euroen i ét skridt, hvor indførelse af euroen som en papirvaluta og overgangen til sedler og mønter vil foregå på samme dato, eller (c) et »big bang« scenario med en udfasningsperiode på op til et år, hvorunder der stadig ville kunne henvises til den nationale valutaenhed i instrumenter med retlig betydning (f.eks. fakturaer, selskabsregnskaber og lønsedler).

2.1.3. Hovedformålet med forordningsforslaget, som er præciseret i begrundelsen, er at indføre disse tre alternative overgangsscenarier for de medlemsstater, som i fremtiden indfører euroen ⁽³⁾. Af hensyn til højere grad af

⁽¹⁾ Version af 2. august 2005.

⁽²⁾ EFT L 139 af 11.2.1998, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2596/2000 (EFT L 300 af 29.11.2000, s. 2).

⁽³⁾ Jf. begrundelsen til forordningsforslaget, s. 3.

gennemskuelighed for EU's borgere og for at sikre overensstemmelse med målene for bedre EU lovgivning foreslår ECB, at der indsættes en klar bestemmelse i forordningsforslaget, som direkte og mere indgående omtaler de forskellige overgangsscenarier, som vil finde anvendelse i de pågældende medlemsstater.

2.1.4. I særdeleshed har adskillige af de medlemsstater, som tiltrådte EU den 1. maj 2004 ⁽¹⁾ offentligt givet udtryk for, at de foretrækker indførelse af euroen i overensstemmelse med »big bang« scenariet. I forordningsforslagets nuværende affattelse kan ideen om »big bang«-overgang til euroen kun udledes af definitionen af overgangsperiode, med muligheden for at datoen for indførelse af euroen og datoen for indførelse af eurosedler og -mønter i bilaget i forordningsforslaget falder sammen ⁽²⁾. Uanset at det er teoretisk muligt at opfatte »big bang« scenariet som en overgangsperiode, som kun varer et enkelt teoretisk sekund, foreslås at »big bang« scenariet defineres tydeligere for EU borgerne som »indførelse af euroen i ét trin, hvor datoen for indførelse af euroen og datoen for indførelse af eurosedler og -mønter falder sammen«.

2.2. Overgangsperiode scenario

2.2.1. I de gældende bestemmelser i forordning (EF) nr. 974/98 defineres »overgangsperiode« som et tre-årigt tidsrum, der begynder den 1. januar 1999 og slutter den 31. december 2001 ⁽³⁾. Den gældende forordning (EF) nr. 974/98 definerer med andre ord et bestemt tidsrum, i hvilket overgangsbestemmelser finder anvendelse. I modsætning hertil indeholder forordningsforslagets definition af »overgangsperiode« ikke nogen specifik eller maksimal varighed. I stedet fastsættes overgangsperiode for hver medlemsstat for sig i det foreslåede bilag til forordning (EF) nr. 974/98, hvilket betyder, at varigheden af overgangsperioden vil skulle genforhandles fuldstændigt på tidspunktet for ophævelse af den pågældende medlemsstats dispensation ⁽⁴⁾.

2.2.2. ECB skal kraftigt anbefale, at der i ordlyden til forordningsforslaget udtrykkeligt fastsættes et maksimum for varigheden af overgangsperioden, og at dette maksimum ikke bør være længere end tre år. Udover denne generelle grænse anbefaler ECB, at det i forordningsforslagets betragtninger gøres klart, at overgangsperioden bør være så kort som mulig, for dermed at tilskynde medlemsstaterne til at fastsætte kortere overgangsperioder end den maksimalt tilladte tre-års periode. Begrundelsen for ECB's holdning på dette punkt er forklaret nedenfor til Rådets nærmere overvejelse.

2.2.3. For det første er de praktiske aspekter af overgangen til euro anderledes i dag i sammenligning med den oprindelige overgang til euroen, som begyndte den 1. januar 1999, da eurosedler og -mønter ikke eksisterede. I betragtning af at eurosedler er almindeligt tilgængelige, ikke blot inden for euroområdet, men også inden for hele EU, ville det ikke være troværdigt, hvis borgerne i de pågældende medlemsstater skulle vente længere end tre år efter indførelsen af euroen som valuta i deres medlemsstat, førend eurosedler og -mønter blev lovligt betalingsmiddel.

2.2.4. For det andet bør overgangsperioden ikke være for lang, idet euroen lige fra begyndelsen af overgangsperioden retligt vil være gældende som den pågældende medlemsstats officielle valuta ⁽⁵⁾. I overensstemmelse hermed ville ECB fastlægge en monetær politik for den pågældende medlemsstat ⁽⁶⁾ og alle pengepolitiske operationer ville blive udført af dennes centralbank (NCB) i euroenheder ⁽⁷⁾. Nye omsættelige offentlige gældsbeviser vil blive udstedt i euroenheder i den pågældende medlemsstat ⁽⁸⁾. Det kan forventes, at der vil ske øget anvendelse af euroenheder både i indenlandske betalinger, og især i grænseoverskridende betalinger med det pågældende medlemsland ⁽⁹⁾. Medlemsstaten ville også kunne tage passende foranstaltninger mhp. Omlægning af regneenheden for operationelle procedurer fra en national enhed til euroenheden for organiserede markeder og i betalingssystemer ⁽¹⁰⁾. Erfaringen fra de oprindelige elleve deltagende medlemsstater antyder, at engros-banksektoren og de finansielle markeder kan forventes at skifte over til euroenheden lige fra begyndelsen af overgangsperioden. På denne baggrund anser ECB det ikke for overbevisende, hvis overgangsperioden mellem indførelsen af euroen som valuta i den pågældende medlemsstat og den officielle indførelse af eurosedler og -mønter varer længere end tre år.

2.2.5. For det tredje er det korrekt, at det var forsigtigt at have taget højde for en tre-årig overgangsperiode ved den første overgang til euroen, under hensyntagen til den hidtil ukendte logistiske udfordring med at smelte valutaer og lovlige betalingsmidler i elleve medlemsstater sammen til en fælles europæisk valuta. Det skal imidlertid bemærkes, at Grækenland, som indførte euroen to år efter end de oprindelige elleve deltagende medlemsstater, klarede sig med held med en ét-årig overgangsperiode. Dette peger på, at hvis en overgangsperiode af Madrid-typen benyttes ved en fremtidig overgang til euroen, bør overgangsperioden være kortere end tre år.

⁽¹⁾ Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Slovakiet og Slovenien.

⁽²⁾ Forslag til artikel 1(h) i forordning (EF) nr. 974/98 og forslag til bilag hertil.

⁽³⁾ Artikel 1 og 2 i forordning (EF) nr. 974/98.

⁽⁴⁾ Forslag til artikel 1(h) til forordning (EF) nr. 974/98.

⁽⁵⁾ Forslag til artikel 2 til forordning (EF) nr. 974/98.

⁽⁶⁾ Artikel 105, stk. 5 i traktaten og artikel 12.1, første afsnit, i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

⁽⁷⁾ Betragtning 9 i forordning (EF) nr. 974/98.

⁽⁸⁾ Betragtning 9 i forordning (EF) nr. 974/98.

⁽⁹⁾ Artikel 8, stk. 3 og betragtning 13 i forordning (EF) nr. 974/98.

⁽¹⁰⁾ Artikel 8, stk. 4 i forordning (EF) nr. 974/98.

2.2.6. For det fjerde er der to principper, som betragtes som retningslinjer for indførelsen af euroen: princippet om lige vilkår og princippet om forenkling. Princippet om ligebehandling betyder, at medlemsstater, som tilslutter sig senere, ikke bør pålægges yderligere belastning, og ej heller bør de have mulighed for at tilslutte sig på mildere vilkår. Princippet om forenkling indebærer, at der er behov for fleksibilitet ved gennemførelsen af overgangen til euroen. Medens ligebehandling betyder, at medlemsstater, som tilslutter sig senere, er berettiget til at anvende samme maksimum tid generelt, som fastlagt i Madrid scenariet for de oprindelige deltagende medlemsstater, bør de i overensstemmelse med forenklingsprincippet have ret at gennemføre overgangen hurtigere, såfremt dette skulle vise sig muligt og hensigtsmæssigt. Fastsættelse af et maksimum på tre år for overgangsperioden ville således være i overensstemmelse med princippet om ligebehandling, ved at tage hensyn til den tre-års periode, som gjaldt for de oprindelige elleve deltagende medlemsstater i medfør af forordning (EF) nr. 974/98. Ved samtidig at åbne mulighed for at forkorte denne tre-års overgangsperiode ville man være i overensstemmelse med forenklingsprincippet.

2.2.7. For det femte ville en fastsættelse af et maksimum for overgangsperioden være i overensstemmelse med den lovtæknik, som anvendtes i definitionen af andre perioder, som er af betydning for de forskellige overgangsscenarier, som f.eks. udfasningsperioden og en periode med dobbelt-cirkulation. Forordningsforslaget fastsætter et maksimum på ét år for udfasningsperioden ⁽¹⁾. I forordning (EF) nr. 974/98 er maksimum for længden af perioden med dobbelt-cirkulation seks måneder ⁽²⁾.

2.2.8. Sammenfattende er det ECB's opfattelse, at af hensyn til at sikre troværdighed i processen med overgang til euroen, der vil bidrage til retssikkerhed og øge effektiviteten, er der gode grunde, der taler for, at maksimum af længden af overgangsperioden bestemmes til ikke mere end tre år i forordningsforslagets tekst. For at tilskynde medlemsstaterne til at fastsætte kortere overgangsperioder end den tilladte tre-års periode skal ECB anbefale, at det i betragtningerne præciseres, at overgangsperioden bør være så kort som mulig. Afslutningsvis bemærkes, at en så præcis bestemmelse, der bestemmer maksimum for længden af overgangsperioden, ville undgå yderligere diskussion ved enhver fremtidig ophævelse af dispensationer for de berørte medlemsstater og de efterfølgende ændringer af forordning (EF) nr. 974/98 og derved gøre processen med overgang til euroen mere forudsigelig.

2.3. Overgangsscenario med udfasning

2.3.1. På et generelt plan har ECB forståelse for grundene til at kombinere et »big bang« scenario med en udfasningsperiode på indtil ét år, hvor der ville være mulighed for

fortsat brug af den nationale valutaenhed i bestemte retlige instrumenter som f.eks. fakturaer og regnskabsbøger, som det angives i forslagets begrundelse ⁽³⁾. Selvom der kan rejses spørgsmål, om fakturaer og regnskabsbøger er retlige instrumenter i forordningsforslagets betydning, har ECB forstået, at ideen med en udfasningsperiode også har til formål at tillade fortsat anvendelse af den nationale valutaenhed i nye retlige instrumenter som f.eks. standardkontrakter, som fremstilles elektronisk (f.eks. biludlejningskontrakter).

2.3.2. Selvom forslagets begrundelse antyder, at udfasningsperioden kun ville give en vis mulighed for at anvende den nationale valuta i bestemte retlige instrumenter ⁽⁴⁾, indeholder forordningsforslagets bestemmelser ingen begrænsninger mht. arten af retsinstrument, som fortsat kan henvise til den nationale valutaenhed i udfasningsperioden ⁽⁵⁾. ECB skal bemærke, at denne metode tillader en betydelig grad af fleksibilitet og subsidiaritet/underordning over for medlemsstaterne ved anvendelsen af udfasningsperioden for forskellige arter af retlige instrumenter.

2.3.3. ECB ønsker at understrege, at under forordningsforslaget, skal dokumenter, der opfyldes i henhold til retlige instrumenter med henvisninger til den nationale valutaenhed i løbet af udfasningsperioden, opfyldes udelukkende i euroenhed ⁽⁶⁾. Dette kan afholde parter fra at henvise til nationale valutaenheder i betalingsinstrumenter, da sådanne betalingsinstrumenter ville skulle opfyldes i euroenheder frem for i den relevante nationale valutaenhed. Men i det omfang betalingsinstrumenter som f.eks. checks og betalingsinstrukser ville være denomineret i den nationale valutaenhed, vil det være til besvær for betalingsoperatører, idet de ville skulle sørge for, at omregning fra den nationale valutaenhed til euroenhed sker, inden transaktionen gennemføres. Da betalingsinstrumenter eventuelt vil være i omløb uden for den medlemsstat, som anvender en udfasningsperiode, er det desuden vigtigt ud fra et operationelt synspunkt at udelukke muligheden for grænseoverskridende brug af betalingsinstrumenter, som er denomineret i den pågældende nationale valutaenhed. Dette kan opnås ved at begrænse anvendelsen af bestemmelserne om udfasningsperioden til retlige instrumenter, som skal opfyldes i den pågældende medlemsstat (dvs. alene i medlemsstaten, der anvender en udfasningsperiode). Denne metode ville tilskynde til fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen af bestemmelserne om udfasningsperioden og begrænse den til det nationale plan.

⁽¹⁾ Forslag til artikel 9a til forordning (EF) nr. 974/98.

⁽²⁾ Artikel 15 i forordning (EF) nr. 974/98. Det bemærkes, at alle tolv nuværende deltagende medlemsstater forkortede perioden med dobbelt-cirkulation til ikke over to måneder.

⁽³⁾ Jf. begrundelsen til forordningsforslaget, s. 3.

⁽⁴⁾ Jf. begrundelsen til forordningsforslaget, s. 3.

⁽⁵⁾ Forslag til artikel 1 (i) og forslag til artikel 9a til forordning (EF) nr. 974/98.

⁽⁶⁾ Forslag til artikel 9a, tredje punktum, til forordning (EF) nr. 974/98.

2.3.4. ECB bemærker, at den tidligere del af udfasningsperioden (på indtil et år efter datoen for indførelse af eurosedler og -mønter) ville falde sammen med perioden med dobbelt cirkulation (på indtil seks måneder), hvor sedler og mønter i både euro og national valuta vil være tilladt som lovligt betalingsmiddel inden for den pågældende medlemsstats territorialområde⁽¹⁾. ECB noterer, at bestemmelsen, hvorefter handlinger, som er opfyldt under nye retlige instrumenter indeholdende henvisninger til den gamle nationale valutaenhed i løbet af udfasningsperioden kun kan opfyldes i euroenheder, og den omstændighed, at sedler og mønter i den nationale valuta stadig er lovligt betalingsmiddel inden for territorialområdet i perioden med dobbelt-cirkulation er uforenelige. Denne uforenelighed kan løses ved en ændring af ordlyden i forordningsforslaget, hvor den ovennævnte bestemmelse ville gælde med forbehold af bestemmelserne i artikel 15 i forordning (EF) nr. 974/98 (dvs. bestemmelserne om perioden med dobbelt-cirkulation).

2.4. Navnet på euro:

2.4.1. ECB forstår, at en medlemsstat har taget et sprogligt forbehold med hensyn til benævnelsen af den fælles valuta som »euro« i denne medlemsstats sprogversion af forordningsforslaget. I denne forbindelse skal ECB understrege, at navnet »euro« skal anvendes korrekt og konsekvent i alle sprogversioner af forordningsforslaget, i overensstemmelse med kravet i forordning (EF) nr. 974/98, at navnet på den fælles valuta skal være det samme på alle Den Europæiske Unions officielle sprog, idet der dog tages hensyn til de forskellige alfabeter⁽²⁾. Som ECB bemærkede i en nylig udtalelse om et litauisk lovudkast om indførelse af euroen⁽³⁾, er det i de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 974/98 gjort klart, at navnet på den fælles valuta er »euro«, og at dette navn bør være identisk i retsakter offentliggjort på alle Fællesskabets sprog, og at Fællesskabet, som indehaver af enekompetence på det monetære område, alene afgør navnet på den fælles valuta. Navnet på euroen som en fælles valuta må være identisk i ental i nominativ kasus, på alle Fællesskabets sprog for at tydeliggøre, at den er fælles.

2.4.2. I overensstemmelse hermed bestemmer de eurosedler, som ECB har bemyndiget ECB og NCB'erne i de deltagende medlemsstater til at udstede siden den 1. januar 2002, navnet på den fælles valuta som »EURO« og »EYPO«, dvs. navnet på valutaen i henholdsvis det romanske og det græske alfabet⁽⁴⁾. Af retssikkerhedsgrunde skal ECB anbefale, at der i forordningsforslagets

normative del indsættes en bestemmelse, der bekræfter, at »stavemåden for navnet på euroen skal være identisk i ental, nominativ kasus, på alle Den Europæiske Unions officielle sprog, idet der dog tages hensyn til de forskellige alfabeter.«

2.5. Specielle ændringsforslag

ECB har desuden nogle specielle forslag til ændringer.

2.5.1. For det første tillader forordning (EF) nr. 974/98 alle medlemsstater, som vælger en overgangsperiode efter Madrid-typen at tage foranstaltninger, som kan være nødvendige for at gøre det muligt at omlægge regningsenheden for deres operationelle procedurer fra en national enhed til euroenheden for markeder for reguleret omveksling, clearing og afregning af instrumenter som nævnt i afsnit B i bilaget til Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (i det følgende benævnt »ISD«)⁽⁵⁾ og råvarer⁽⁶⁾. Da ISD er ophævet ved direktivet om markeder for finansielle instrumenter⁽⁷⁾ (i det følgende benævnt »MiFID«), bør henvisningen til instrumenterne nævnt i afsnit B i bilaget til ISD erstattes af en henvisning til de instrumenter, som er nævnt i afsnit C i bilag I til MiFID, som indeholder en mere detaljeret og avanceret opregning af finansielle instrumenter end ISD, herunder råvarer, kredit- og klimatiske derivater.

2.5.2. For det andet foreslås det at forenkle første afsnit i den foreslåede artikel 10 i forordning (EF) nr. 974/98 således, at det bestemmes, at »med virkning fra de respektive datoer for deres indførelse af eurosedler og -mønter sætter ECB og de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker pengesedler denomineret i euro i omløb i de deltagende medlemsstater.«

2.5.3. For det tredje, angående den nyttige henvisning til »bestemmelserne i eventuelle aftaler i henhold til traktatens artikel 111 om monetære spørgsmål« i den foreslåede artikel 11 i forordning (EF) nr. 974/98, (som beskæftiger sig med de euromønters status som lovligt betalingsmiddel, som er udstedt af tredjelande som f.eks. Monaco, San Marino og Vatikanstaten), ville ECB foreslå, — i overensstemmelse med nogle af sprogversionerne (f.eks. tysk) af forordningsforslaget — at henvisningen til artikel 111 i traktaten begrænses til dennes tredje stykke, da dette er det eneste stykke i artikel 111, som henviser til aftaler om monetære spørgsmål (dvs. artikel 111, stk. 3).

⁽¹⁾ Artikel 15 i forordning (EF) nr. 974/98.

⁽²⁾ Artikel 2 og betragtning 2 i forordning (EF) nr. 974/98. Jf. også afsnit 10 i ECB's udtalelse CON/2005/21 af 14. juni 2005 efter anmodning fra Lietuvos bankas om indførelse af euroen. Tilgængelig på ECB's websted, www.ecb.int.

⁽³⁾ Udtalelse CON/2005/21, afsnit 10.

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks beslutning ECB/2003/4 af 20. marts 2003 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler, artikel 1, stk. 2. (EFT L 78 af 25.3.2003, s. 16).

⁽⁵⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Direktiv som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2002/87/EF (EFT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Forordning (EF) nr. 974/98, artikel 8, stk. 4, andet led, underafsnit a).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, af 30.4.2004, s. 1).

2.5.4. For det fjerde, angående den foreslåede pligt for »banker« i henhold til forslag til artikel 15, 3. punkt, i forordning (EF) nr. 974/98 til gebyrfrit at omveksle deres kunders nationale pengesedler og mønter til eurosedler og -mønter op til et bestemt maksimumbeløb bemærker ECB, at alene ud fra et synspunkt lovudformning, er »kreditinstitut« det udtryk, som normalt anvendes til at beskrive banker, både i henhold til traktaten og til sekundær fællesskabslovgivning.

Hvis henvisningen til »banker« erstattes med en henvisning til »kreditinstitutter«, som defineret i det konsoliderede bankdirektiv, må der tages hensyn til, at nogle »kreditinstitutter«, som er omfattet af dette direktiv, ikke beskæftiger sig med kontantoperationer (f.eks. udstedere af elektroniske penge) ⁽¹⁾, medens andre, som falder uden for direktivets rækkevidde (f.eks. postgiroinstitutioner), som før har vist sig vigtige ved indførelsen af eurosedler

og -mønter. I lyset af det foregående ville det være hensigtsmæssigt at overlade medlemsstaterne et vist skøn for så vidt angår definition af de andre institutioner, som eventuelt skal være omfattet af denne pligt til at omveksle sedler og mønter gebyrfrit.

2.6. Ændringsforslag

2.6.1. Såfremt ovennævnte anbefalinger skulle føre ændringer i forordningsforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 1. december 2005.

Jean-Claude TRICHET
Formand for ECB

⁽¹⁾ Artikel 1, stk. 1 og 2, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udføre virksomhed som kreditinstitut, (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1), som senest ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen (1)	Ændringer foreslået af ECB (2)
-------------------------------------	--------------------------------

Ændringsforslag 1

Betragtninger til forordningsforslaget

[Intet foreliggende forslag]	stavemåden for navnet på euroen skal være identisk i ental, nominativ kasus, på alle EU's officielle sprog for at tydeliggøre, at den er fælles.
------------------------------	--

Begrundelse — Se afsnit 2.4.1-2.4.2 i udtalelsen

Ændringsforslag 2

Betragtning 4 i forordningsforslaget

For at forberede en smidig overgang til euroen blev der med forordning (EF) nr 974/98 indført en obligatorisk overgangsperiode mellem erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen og indførelsen af eurosedler og -mønter.	For at forberede en smidig overgang til euroen blev der med forordning (EF) nr 974/98 indført en obligatorisk overgangsperiode mellem erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen og indførelsen af eurosedler og -mønter. Da eurosedler og -mønter er almindeligt tilgængelige for offentligheden, bør en sådan overgangsperiode være så kort som muligt.
---	--

Begrundelse — Se afsnit 2.2.1-2.2.8 i udtalelsen

Ændringsforslag 3

Forslag til artikel 1 i forordning (EF) nr. 974/98

[Intet foreliggende forslag]	»big bang« overgangsløsning: indførelse af euroen i ét skridt, hvor datoen for indførelse af euroen og dato for overgangen til sedler og mønter falder sammen.
------------------------------	--

Begrundelse — Se afsnit 2.1.4 i udtalelsen

Ændringsforslag 4

Forslag til artikel 1(h) i forordning (EF) nr. 974/98

»overgangsperiode«: det tidsrum, der begynder kl. 00.00 på datoen for indførelse af euroen og slutter kl. 00.00 på datoen for indførelse af eurosedler og -mønter	»overgangsperiode«: det tidsrum på ikke over tre år, der begynder kl. 00.00 på datoen for indførelse af euroen og slutter kl. 00.00 på datoen for indførelse af eurosedler og -mønter
---	---

Begrundelse — Se afsnit 2.2.1-2.2.8 i udtalelsen

Tekst foreslået af Kommissionen ⁽¹⁾	Ændringer foreslået af ECB ⁽²⁾
--	---

Ændringsforslag 5

Forslag til artikel 1a i forordning (EF) nr. 974/98

<p>Datoen for indførelse af euroen, datoen for indførelse af eurosedler og -mønter samt i givet fald udfasningsperioden i hver enkelt deltagende medlemsstat fremgår af bilaget.</p>	<p>Hver deltagende medlemsstat indfører euroen i overensstemmelse med et scenario baseret på en overgangsperiode, et »big bang«-scenario eller et »big bang«-scenario kombineret med en udfasningsperiode. Datoen for indførelse af euroen, datoen for indførelse af eurosedler og -mønter samt i givet fald afslutningen på udfasningsperioden for hver enkelt deltagende medlemsstat fremgår af bilaget til forordningen.</p>
--	--

Begrundelse — Se afsnit 2.1.3 i udtalelsen

Ændringsforslag 6

Forslag til artikel 2 i forordning (EF) nr. 974/98

<p>Med virkning fra de respektive datoer for indførelse af euroen skal valutaen for de deltagende medlemsstater være euroen. Valutaenheden skal være én euro. Én euro opdeles i et hundrede cent.</p>	<p>Med virkning fra de respektive datoer for indførelse af euroen skal valutaen for de deltagende medlemsstater være euroen. Valutaenheden skal være én euro. Én euro opdeles i et hundrede cent. Stavemåden for navnet på euroen skal være identisk i ental, nominativ kasus, på alle Den Europæiske Unions officielle sprog, idet der dog tages hensyn til de forskellige alfabeter.</p>
---	---

Begrundelse — Se afsnit 2.4.1-2.4.2 i udtalelsen

Ændringsforslag 7

Artikel 8 i forordning (EF) nr. 974/98 (ingen foreliggende ændringsforslag i forordningsforslaget)

<p>4. Uanset stk. 1 kan hver enkelt deltagende medlemsstat træffe foranstaltninger, som kan være nødvendige for — [...], — gøre det muligt at omlægge regningsenheden for deres operationelle procedurer fra en national valutaenhed til euroenheden for:</p> <p>(a) markeder for reguleret omveksling, clearing og afregning af instrumenter som nævnt i afsnit B i bilaget til Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer og råvarer, og</p> <p>(b) systemer for reguleret omveksling, clearing og afregning.</p>	<p>4. Uanset stk. 1 kan hver enkelt deltagende medlemsstat træffe foranstaltninger, som kan være nødvendige for — [...], — gøre det muligt at omlægge regningsenheden for deres operationelle procedurer fra en national valutaenhed til euroenheden for:</p> <p>(a) markeder for reguleret omveksling, clearing og afregning af instrumenter som nævnt i afsnit C i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF og råvarer, og</p> <p>(b) systemer for reguleret omveksling, clearing og afregning.</p>
--	---

Begrundelse — Se afsnit 2.5.1 i udtalelsen

Tekst foreslået af Kommissionen ⁽¹⁾	Ændringer foreslået af ECB ⁽²⁾
Ændringsforslag 8 Forslag til artikel 9a, første afsnit, 3. punkt, i forordning (EF) nr. 974/98	
Handlinger, der udføres i henhold til disse retlige instrumenter, må kun udføres i euroenheden.	Med forbehold af artikel 15 må handlinger, der udføres i henhold til disse retlige instrumenter, kun udføres i euroenheden.
<u>Begrundelse</u> — Se afsnit 2.3.4 i udtalelsen	
Ændringsforslag 9 Forslag til artikel 10, første afsnit, i forordning (EF) nr. 974/98	
Med virkning fra den 1. januar 2002 sætter ECB pengesedler denomineret i euro i omløb. De deltagende medlemsstaters centralbanker sætter pengesedler denomineret i euro i omløb fra de respektive datoer for deres indførelse af eurosedler og -mønter.	med virkning fra datoen for deres respektive overgang til eurosedler og -mønter sætter ECB og de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker pengesedler denomineret i euro i omløb i de deltagende medlemsstater .
<u>Begrundelse</u> — Se afsnit 2.5.2 i udtalelsen	
Ændringsforslag 10 Forslag til artikel 11, andet punktum, i forordning (EF) nr. 974/98	
[...] Med forbehold af artikel 15 og bestemmelserne i eventuelle aftaler i henhold til traktatens artikel 111 om monetære spørgsmål er disse mønter de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i de deltagende medlemsstater. [...]	[...] Med forbehold af artikel 15 og bestemmelserne i eventuelle aftaler i henhold til traktatens artikel 111, stk. 3 , om monetære spørgsmål er disse mønter de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i de deltagende medlemsstater. [...]
<u>Begrundelse</u> — Se afsnit 2.5.3 i udtalelsen	
(1) Kursiv i hovedteksten angiver tekst, som ECB foreslår at lade udgå. (2) Fed skrift angiver ny ordlyd, som foreslået af ECB.	